

Передплата

на «РУСЛАНА» вносьте:

в Австрії:

на цілий рік . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року 2 50 зр. (5 кор.)
на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русданових псалмів М. Шапкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о год. 6-їй пополудні.
Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня авичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Слабї вигляди на торговельні договори.

(X) Німецький сойм державний покінчив перше читанє предлоги цлової тарифи і відслав сю предлогу, що має майже 1000 позицій до окремої комісії, додавши до того довжезне передне слово в бесідах виголошених підчас розправи. Наколи з тих бесід виснуємо головну суть, то се передне слово общіє більше, як можна було сподівати ся. Ні один з бесідників прихильних предлозі не висловив сумніву, чи вишрубовані високо цлові постанови не зруйнують підвалин до заключеня торговельних договорів, навпаки они думали, що правительство найде вже на се спосіб, а правительство також намагало ся розвіяти всякі сумніви. Канцлер, державні секретарі і міністри союзних держав часто вдавали ся в розправу, а коли доторкували ся кардинального питання, заключеня торговельних договорів, тоді виривало з ім лише притакуване, яке випливало з сильного почутя самосвідомости. Уже та одна обставина, що Німеччина випередила всі договорні держави і оповістила таку високу цлову тарифу, вказувало намір захоплення проводу в свої руки і безоглядного поступованя. В розправі над цловою тарифою виринала часто ся думка виразно, так виразно, що мусіла як не в Австрії або Угорщині, то в Росії викликати відповідний відгомил. Гр. Більов реклямував національну думку для ухвал державного сойму. Ще більший притиск клав на се гр. Посадовский. Хто не стоїть на становищі цлових підвисшень, сей не має почутя національної гордості. А державний секретар, котрого вважають автором сеї високої тарифи на цло збіжже, додавав: ми приймаємо мінімальні цла для збіжжа, щоби заключити торговельні договори, ми вступаємо в переговори з свідомостю нашої економічної спроможности. Та спроможність є однак по признаню самого канцлера вчасті успіхом грудневих договорів 1891. р., які були для Німеччини вельми корисні, коли тимчасом договорні держави видають менше корисний суд про питання, обняті договорами. Влучну відповідь на агресивне поступованє Німеччини на цлово-тарифовій області дала Росія. Близький російському міністрови скарбу орган схарактеризував цлову тарифу яко основану на національнім самолюбстві, на яке треба відповісти промисловими цлами. Хоч в державнім соймі висловлювано потребу заключеня торговельних договорів, то по розправі в палаті вигляди на се не поправили ся, бо розправа виказала, що більшість стоїть на тім самім становищі, що правительство одобрює мінімальні цла для найважніших родів збіжжа і що ті цла осягнуть одобренє, позаяк аграрники будуть вимагали ще більшого підвисшеня.

Наколи якісь надзвичайні перепони не провалить сеї предлоги, то вже тепер можна її уважати законом. Комісія певно нічого не поправить, хіба що там зрозуміли-б евентуальність ударемненя договорів.

Строге приміненє цлової тарифи мусіло би послідувати, наколи не дійде до заключеня договорів. В такім случаю і між аграрниками не буде великого одушевленя, бо величезні переміни, які з того проявлять ся в цілім товаровім руху, можуть зовсім ударемнити успіхи аграрного цла. Консумційна сила населеня мусіла би нечуваним способом розвинути ся, наколиб вивіз був приневолений глядіти нових доріг. Сї вигляди розкривають ся не лише для Німеччини, котрій протиставлять промислові цла, але й иньшим договорним державам, котрих вивіз заквестіонований аграрними цлами Німеччини. В Росії вже оглядають ся за компензатою на місце німецького ринку, а заразом придумують способи, як докучити німецькому вивозови. Хотять іменно утворити диференціальну тарифу особливо на хемічні вироби, металеві фабрикати, машини і апарати, галянтерійні товари і артикули з волокнистих предметів. Се є якраз найважніші для Німеччини позиції, найголовніші торговельні предмети, котрих відбит був в Росії заповнений доси і причиняв ся вчасті до економічної спроможности Німеччини. Цвитучий промисл з певними ринками відбиту се найліпше обезпечене успіхів рільництва а гармонійне співділанє обидвох продукційних верств се ціль, до якої годить ся змагати. Розправа цлова в державнім німецьким соймі потвердила се наново і колиб лише економічні понуки в сім кермували, то задача була-б не трудна до розвязки. Однак в Німеччині були ще иньші понуки до утвореня цлової тарифи, котра мусить мати против себе договорні держави, бо она пригноблює найстрашнішим способом хліборобські круги в договорних державах. Цлова тарифа може бути принята в Німеччині, бо она має національну етикету, але в переговорах з договорними державами будуть її оцінювати не з національного погляду, але о скільки она поступить ся з національного самолюбства. Національне самолюбство мусить уступити при переговорах, а наколи не поведе ся усунути національного самолюбства з тарифової предлоги, тоді вельми слабї вигляди на заключенє торговельних договорів.

Причинки до історії сецесії русько-української молодіжи із львівського університету.

(Зібрав Василь Калишин).

(Дальше).

Індеси приймав о. др. Ф., але все казав, що сам не записе вікого, а віддасть ту справу сенатови до порішеня. Та того рішеня не могли богослови діждати ся. Коли дня 21. жовтня ректор Рідигер заявив в «Przedświt-і», що він не бере вайменшої участі в справі руських вписів, а що се є виключно справа декана Фіялка, стало богословам ясно, що о. др. Фіялек робить все на власну руку і що сенатови не предкладав сеї справи. Тож 23. жовтня 1901 виславо педля Івана Зелинського запитати ся в імені Ректорату дух. семинарія і в імені всіх богосло-

вів, як стоїть справа з вписами. На дотичне запитанє о. др. Фіялек незвичайно змішав ся і не знав, що відповісти. «Со, со пан mówi, ja nie rozumiem!» — сказав; лице его — то блідло, то червоноло. Педель п. Зелинський повторив ему ще раз поволи, що приходить в імені Ректорату і питомців спитати ся, чи богослови вже записані і чи взагалі будуть записані, бо вже спізнена пора — багато з богословів з боязни, щоби не стратити курсів, хочуть вже переписувати ся на світські факультети; отжеж просять о рішучу відповідь. — О. др. Фіялек говорив уривано дрозжачими устами: «Jak? jak? ktoгы chce zapisać się na inny fakultet?» П. Зелинський відповів: «Богато, бо боять ся, щоби не потратили курсів». «Więc proszę pana» — змішаний ветає о. др. Фіялек, іде до шафки, шпирєє щось в актах, відвертає ся, дивить ся на п. Зелинського зашепокосним поглядом, сїдає на крісло. й каже: «ja na razie nie mogę dać odpowiedzi» — закурює папіроса, бере за перо, зачинає щось писати, руки дрозжать, надумуєсь, кидає перо, звертаючись до бог. Зелинського: «to proszę pana, ja muszę poinformować się u sekretarza uniwersytetu; proszę się zatrzymać». Др. Фіялек двонить. Входить педель університету. «Proszę poprosić pana sekretarza do mnie» — каже др. Фіялек і сам бігає по цілій канцелярії, чогось шукає, притім кидає на п. Зелинського гнівні погляди, відсапуєчи зі злости. Вертає педель і каже, що секретар занятий й просить декана до себе. Декан казав п. Зелинському пождати. П. Зелинський вийшов на коритар. Др. Фіялек замкнув канцелярію і забундочений пішов до секретаря. Просидів там добру хвилину, відтак вийшли оба і пішли до канцелярії кс. Фіялка. Там оба замкнули ся і конферували близько пів години; а під конаєць впустили також о. д-ра Сарницкого, що вертав з викладів. Коли вийшов секретар, вийшов п. Зелинський до канцелярії. О. др. Фіялек розмовляв з о. д-ром Сарницким по латинськи. По хвилині відвернув ся вже о. др. Фіялек з лицем спокійним і з повагою, ніби то забув, що було перед хвилиною, каже до п. Зелинського: «А со?» П. Зелинський відповів, що прийшов по відповідь. «Tak, to czy pan przychodzi w imieniu Rektoratu?» — «Так, в імені Ректорату і питомців» — відповів п. Зелинський. «Więc jeżeli w imieniu Rektoratu, to proszę oświadczyć, że w najkrótszym czasie Rektorat urzędownie powiadomię. — Już?!» — каже о. др. Фіялек.

«Добре» — відповів п. Зелинський — «але я питаюсь і в імені питомців, бо пора пізна, а ми хочемо знати, на чім стоїмо!»

«Таж видите, що о. декан записують» — перебив п. Зелинському бесіду о. др. Сарницкий.

«Proszę ks. Prowincyała, ja prywatnych odpowiedzi nie daję!» — перервав злісно о. др. Фіялек бесіду о. д-ру Сарницкому.

По такій відповіді відійшов п. Зелинський. Дперва дня 9. падолиста с. р. довідали ся питомці від о. ректора митрата Туркевича, що прийшло письмо від о. Фіялка, в котрім заявляє, що вписує питомців лиш «вїтково» на сей піврік. Питомці бачили з сего шовіністичного письма, що їх жеде на другий курс.

Дня 11. падолиста с. р. прийшов б. Зелинський Іван до канцелярії деканату теологічного по індеси. Перше его слово русько-українське перебив о. др. Фіялек: «Proszę, nie rozumiem», кидаючись бішено і показуючи б. Зе-

линському злісно один індекс, каже: »Co to za rozgądek, niema pieczętki na stemplu!« Б. Зелінський пояснює, що він сего індексу не бачив, бо той товариш, до котрого індекс належить, сам записував ся. — »To do pana należy! Natychmiast proszę postarać się o pieczęć, zanim dalej do pana będę mówił!« — крикнув розказуючим голосом. Б. Зелінський закусив губи і пішов. Коли богослов Зелінський вернув, відкинув ему о. др. Фіялек 10 родоводів, межі иншими і его (Зелінського) під закидом: »że nie dobrze wyreżnione«. Б. Зелінський дивить ся й бачить, що все добре виповнене і питаєсь, де неточність? О. др. Фіялек показує ему рублику військовою й каже: »Linia nie dobiegła do brzegu, wszystko musi być jak najdokładniej wyreżnione, a reszta — nawet druk — przekreślony; bo ja nie wiem, czy służy przy wojsku, czy nie.« — Чиста напасть, подумав б. Зелінський — кілька ліній — перечеркнених місця, котре мало бути перечеркнене, не було дотягнутих до краю — і за се відкинув »Illustrissimus«.

Дальше каже о. др. Фіялек богословови Зелінському уложити родоводи після азбуки. Спершу др. Фіялек сам складав »руські« родоводи, а б. Зелінському казав відчитувати. Кілька індексів по руськи писаних перчитав сам о. др. Фіялек зовсім добре; отже се наглядний доказ, що вмів по руськи читати. При тім глумив ся о. др. Фіялек і перекручував імена. Пр. читає богослов Зелінський: »Курило«, о. др. Фіялек повтаряє: »Skuryło, Skuryło«. Бог. Зелінський каже ще раз: »Курило! Курило!« — »Ach przepraszam — каже др. Фіялек — і повтаряє: »Курило«, а разом бере др. Фіялек другий родовід і допускає ся таких негідних і неприличних кпин, читаючи: »Сере«... (й перестає) й знов: »Сере«... й знов перестає, а потому кінчить: »ach przepraszam« Серединський. — Дальше казав о. др. Фіялек богословови Зелінському укладати родоводи і б. Зелінський укладав їх близько години.

(Дальше буде).

Розмова з п. Барвінським.

Таку статю*) заміщує послідне число петербурского »Крај-у« з пера п. Г. Смульського з Відня під вражінням першої хвилі по сецесій руских студентів.

Громадне виступлене студентів-Русинів — сказано там — з львівського університету, і внесене в парламенті руских послів з жаданем заложення університету у Львові з рускою викладавою мовою, вчинили се, що руска справа тепер горює над другими.

Межі рускими послами панує надзвичайний рух. Тягом радять, що хвиля одержують або висилають телеграми, послугуючи ся також телефоном в розмові зі Львовом. Стрічаю п. Барвінського, як іде до телефону з числом львівського »Руслана«, его власного органу. Бачу, що число має на першій стороні чорні обвідки. Питаю п. Барвінського, припускаючи, що помер хтось з визначніших Русинів: По кім жалоба? — а він відповідає:

— Се народна жалоба. Всі рускі дневники вийшли в чорних обвідках.

— Народна жалоба? — я повторив мимоволі зачудований.

— Як жеж не покрити ся жалобою — відповідає — коли дійшло до сего, що академічна молодіж в цілім комплеті мусіла виступити з львівського університету — чотириста кількадесят студентів.

— Справді — я сказав — се надзвичайна і важна подія.

*) Довідуємо ся в послідній хвилі, що згадка про жалобне число »Руслана«, як і висказ про »Gazet-y Narodow-y«, а вкінці назва »святотюрців« (замість москвофілів) походять в питомої фантазії п. кореспондента »Крај-у«, бо п. Барвінський в розмовах з п. С., ані не згадував про »народну жалобу«, ані не назвав »Narodówkí« намісниківським органом, ані не говорив про святотюрців, які вже давно належать до історії. Мимо того подаємо сю статю нашим читачам, бо хоть факти в ній придумані і причеплені самовільно до особи п. Барвінського, то однак она досить вірно віддає ситуацію.

— Львівський, академічний сенат — підхпив п. Барвінський — поступив собі, висказуючи ся лагідно, дуже невластиво і незручно. Се не є лише наш погляд. Відозва сенату була прямо визиваючою і мусіла обидити нашу молодіж, а сенат був покликаний в першій раді до того, щоби не доливав оливи до огня. Обовязком ректора було передовсім вилити лагодячо на зворушені уми молодіжи. Чи се дасть ся сказати про ректора проф. Рідігера, маючи на увазі его поступоване взагалі а особливо его поведене супротив наших студентів, коли они вислали до него депутацію з повідомленем про їх грімляльне виступлене з університету? Ректор уважав відповідним сказати депутації лиш се, що з формальних причин не може прийняти заяви, понеже кождий студент мусить про своє виступлене заявити особисто. Під формальним зглядом безперечно він мав слухність, але заравом поступаючи в такий спосіб, строго предметово — не мав нічо против громадного виступленя руских студентів з університету і не мав ні одного словечка, яке могло би було вплинути лагодячо на збурені уми згідно з вимогом хвилі. Прецінь на инших університетах случают ся також збуреня, а завсїгда ректор виступає в ролі мирового посередника.

Наша розмова перейшла на днерникарство.

Польска праса у Львові доливає також оливи до огня — говорив п. Барвінський. — Особливо се, що пише »Gazeta Narodowa« мусить звертати на себе нашу увагу з огляду на відношене, яке єї лучить з намісником. Бо належить припускати, що сей дневник не робить політики на власну руку, але примінює ся до одержуваних вказівок.

— Чи в справі подій на львівськ університеті всі рускі послы є в єдності? — я запитав.

— Всі — відповів — так само, як і в предметі старань о осібний руский університет у Львові. Всі ідемо солідарно. Прецінь жадаємо лише прав, які запевнює нам конституція

— А посю о. Мандичевский?

— Як він дивить ся на сї справу, не знаю, бо его нема у Відні, а в послідних часах я не мав нагоди порозуміти ся з ним.

Належить завважити, що підчас сецесії руских послів в галицьк соймі, о. Мандичевский разом з паном Охримовичом остали в соймі.

— Як-раз нині — я сказав — польске Коло радить над справою руского університету у Львові. Здає ся, висказано з одной стороны обаву, що руский університет став би огнищем сьвятотюрських змагань.

П. Барвінський усміхнув ся і говорив:

— Писала про се також »Gazeta Kościelna« але такий погляд уважаю цілковитим нерозумінням стану річи. Радше, справа має ся зовсім противно. Правдиві сьвятотюрці є за університетом, але инакшим. Прецінь они є засадничо противниками всякого »сепаратизму«. Думаю, що руский університет був би їм не на руку.

Закінчив словами:

— З точки погляду польскої політики я не розумію, як Коло може займати таке крайноопозиційне становиско супроти нашого жаданя окремого університету, який мав би прямо противне значіне і далекосяглість, чим сї, яких побоює ся »Gazeta Kościelna«, а з нею деякі політики з Кола.

Польска ганата осьмішує ся.

Справа з портретом Косцюшка в тернопільськ »Соколі« ще не полагоджена. Дносять звідтам до польских дневників, що мають бути скликані нові збори »Сокола«, і на них анульовані ухвали »обуреня« для »Просьвіти« і не винаймоваия салі »Сокола« руским Товариством. Вже видко з того, що справа з обидженем Косцюшка не так мала ся, як хотять єї накрутити ганатисти »на погібель гайдамакам«, та що самі ганатисти осьмішують ся навіть перед своїми власними земляками. Отсе поміщаємо прислану нам допись з Тернополя, яка пояснює цілий перехід сеї сумної події.

Коли про сумні події на львівськ університеті заговорила не тільки праса австрійска,

але і загранична, захотіло ся кільком тернопільським шовіністам ратувати незавидну ситуацію поміщенем в »Słowi polskim« телеграми про якесь мнине зневажене портрету Косцюшка Русинами на концерті 25-літнього ювілею філії Просьвіти в салі тутешного »Сокола«.

Русини, прочитавши сю пісенітвицю, питав один другого, хотія був і сам на концерті: чи бачив що-небудь такого? А коли ніхто навіть не бачив на сили образа, тож зрозумілим буде загальне обурене на напасть і під впливом сего було заперечене в »Kurjer-i« без подрібної аналізи.

Се заперечене посрамало ініціаторів укваной телеграми, а то тим більше, що довголітній кореспондент »Słowa polsk-ogo« був від початку до кінця на концерті в салі, був також написав до сего письма вірну згадку про концерт і віче з увагою, що поважно сей день Русини відсьвяткували. Ініціатори очернення кинули ся поміж палку сокольск молодіж, уложивши байку, про котру не тільки публіцистика польска на свій лад заговорила, але постарано ся, що декотрі денники віденські в формі телеграм повторили сю вість.

Нам прикро є лиш се, що подальші Русини здивовані були, що приплило Тернопільцям до голови, в так сумнім часі якусь хрію викликувати? На се уже бодай в головній частині відповів Виділ Тов. »Sokolí«, »що зневажане, оглоше, подоптане образу не мало місця!« Випадало отже сказати Виділови, що телеграма і напасні коментарі »Dziennika polsk-ogo« суть що найменше безличностно. До сего вже захибувало Виділови відваги задля напору »Sokolat« і звісного ту кореспондента, тож він в своїй заяві викручує ся віхтьом, що хоть сего-того не було, то однакож поповнено обиду і пр. Виділ на разі відмовляє найму замовленої салі на концерт для Товариства »Боян«, який мав відбутися 15. с. м., а остаточно порішене сеї дражливой справи позіставляє ad hoc скликаному загальному зборови.

Виділ »Просьвіти« устами своего председателя дав льояльне пояснене цілої справи Виділови »Сокола«, що здоймлене з над сцени портрету Косцюшка зарядив господар »Сокола« п. Вітвицкий уже кілька день перед концертом. Для чого курсор Товариства »Sokolí« сего не сповнив, не має права »Просьвіта« доходити, не мала она рівнож права допитувати ся, для чого він се учинив як-раз тоді, коли нарід почав сходити ся до каси перед вечерком? Для чого міщанин Чубатий з якимись другими притримували драбину, то чейже тернопільска Русь, ані Виділ »Просьвіти« сему не виноваті! Закид, що хтось мав крикнути »здоймити образ«, годі днес провірити, впрочім сала була ще не отверта, тільки шастало ся там кільканацятеро людей, котрі втиснули ся бічними дверми, провадячи ми до гардероби. Було би може провинною, коли би портрет Косцюшка постійно над сценою висів, але его поміщено там в часі Косцюшківського обходу, а звичайно він має місце на бічній стіні салі. Герой польского люду не міг разити Русинів бо се може першай правдивий польский демократ, який боров ся з людом і для люду. Всі ті і багато инших пояснень були горохом об стіну!

Загальні збори відбули ся! Дістали ся там Русинам епітети, які лише найшли ся в словництві польськ — лайка майже улична! Одно нас лиш дивує, що на 90 зібраних тільки двоє подибало ся чесних Поляків, котрі других до розсудку упоминали, але безмисна товня закричала їх.

Наслідком сего соймику появил ся маніфест в »Gazecie narodowej« з 15. с. м., де Соколи в імени Польці кидають анатему на Русинів-гайдамаків, відмовляють раз на все віднаймати свою салю на представлення і подають до публічної відомости, що уже більше не осквернять їх мури руске слово!

Наконець сеї анатемо дістало ся і по імени деяким Русинам, — се вже здає ся тільки пригадка: »Распніт бодай тих трех з тисячки Русинів, котрі салю польску своєю присутностно на концерті осквернили«. — Чесний поклик, нема що казати! Polizeii! Дістало ся там і ученикам руской гімназії, що оскверняють сокольскі сьвятотіи тим, що власть домагає ся коменди в ру-

ській мові в часі гімнастичних вправ. Здає ся, що воліли-б наші любі сусіди язык єврейський! — *Га! може почують его скорше, як сподіють ся!* Дістало ся ту і учителеви, що посьмів перестрашити ся, коли вийшов до салі і побачив на драбині, не опертій на мур, курсора «Сокола», здіймаючого образ. Він скричав бідолашний, щоби курсор зліз з небезпечної драбини, а з маніфесту довідуємо ся, що буцім то з его наказу знято образ.

П. Р. Як бачимо, у цілій сій події є стілько напасти і злої волі, що виходить ясно, що тернопільським шовіністам не ходило ані о Кошцюшка, ані о сокільську честь, але о зірване з Русинами за всяку ціну і на всіх точках. До сего ужили фалшу, брехні та інсинуації, надужили слави свого славного народного героя і виставили себе самих на сьміх та погорду всіх чесних людей. Ся «szora narodowa» повинна Русинів Поділя опам'ятати і научити: «що чужа хата не гріє!» та що «в своїй хаті і правда і воля» — тож злучім ся і не довгими бесідами та проєктами, але рішучими чинами зазначім, що завдяки сій пригоді мусимо мати свою власну хату.

3 парламенту і з сойму.

На трьох послідних засіданнях державна рада працювала дуже пильно і довела до кінця дискусію над законом про заводів рільничі стоваришеня та прийнято его у всіх трьох читаннях. Крім численних відповідей міністрів на ріжні інтерпеляції, прийшли єще на дневний порядок дві важні справи, які палата вправді ухвалила, але яким спротивив ся міністер скарбу, заявляючи, що на них не має покриття. Се значить, що міністер не предложить до санкції сі закони і ухвала державної ради остане безпредметною. Сі два закони дотичать забезпечення діюристів, їх вдів та сиріт і поліпшеня платні судових авскультантів. Надто ухвалила палата закон про охорону винниць перед філюксерою і закон про промисловий реєстр згідно до змін, які в сім законі поробила палата панів.

Замикаючи послідне засіданє, президент палати гр. Фетер пожелав послам веселіх сьвят і Нового Року та заявив, що про слідуюче засіданє повідомить їх письменно. Не стане ся се скорше, як принускають, як за чотири тижні.

На соймову триднівку

кравий маршалок, гр. Андрій Потоцький розіслав вже запрошеня до послів. Перше засіданє відбуде ся 28. с. м. о год. 11. рано. Попередять его торжественні богослуженя в церкві св. Юра о год. 9. рано і в польській катедрі о год. 10. рано. Дневний порядок першого засіданя ще не усталений, а має его нині ухвалити кравий виділ. О скілько відомо, зараз на перше засіданє прийде бюджетова провізорія, верифікація 110 послів, ухвалене трьох мит і п'ятех громадських оплат. Друге засіданє відбуде ся вечером того самого дня, а третє в понеділок, дня 30. с. м. рано.

Новинки.

— **Календар.** В суботу: гр.-кат. Потанія; рим.-кат. Тома апост. — В неділю: гр.-кат. Теофілякта; рим.-кат. Зенона.

— **Посол Барвіньский** повернув з Відня до Львова.

— **Відновлено Архимандрию Ч. св. Василя В. в Жовні.** Як звісно, оо. Василяни не мали Архимандрита цілих 45 літ. Доперва тепер удало ся знова повернути до життя той дуже високий та впливовий чин, що безперечно незвичайно богато причинить ся до двігненя нашого славного та одинокого народного монашого товариства. В тім і треба бачити зоро літньої будучини Чина св. В. В., треба бачити недалекий час визволеня нашого монашества з під небажаної єзуїтської опіки. Першим Архимандритом після 45-літньої перерви — зістав іменованій о. др. Сарницький, а ту благодатну вістку вперше звістив достойному ученому та висьшим львівським оо. Василянам ВПреоосвященій Митрополит Шептицький вчера, в день св. О. Николая, після обіду. Як звісно, Архимандритови прислугує право засідати в кравім соймі та носити мітру і жезл. При нагоді відновленя Архимандрії Ч. С. В. В.

годить ся згадати також про подвиги нового протоігумена оо. Василяни — о. Бабста... О. протоігумен (або провінціал) — сейчас по обявтю своєї власти в нечуваній спосіб помішав усю чернечу братню. Майже ні один монах не остав ся в давній обителі... Чи в тім лежить яка глибока причина, — покаже ся.

— **Промоція п. Мирона Вахнянина** на доктора всіх наук лікарських відбуде ся в суботу дня 21. с. м. о 9½ год. перед полуднем в авлі львівського університету.

— **Кацапські палочники.** В середу вечером відбували ся в «Народнім Домі» у Львові св. Николаївські вечерниці, устроєні кацапською «Музою». На галерії зібрало ся кількадесят учеників трьох найнижших клас рускої гімназії і прислухували ся терпеливо чужій для дїтвори кацапській паламарині. Аж при кінці вечерниці, коли вийшов один з рвних ренегатів перебраній за св. Николая і почав торочити ніби по московски, дїтворі на галерії не втерпіла і засьпівава «Ще не вмерла Україна». І стало ся те саме, що памятного дня 19. мая 1898. року на Високім Замку у Львові. Старі кацапи і молоді ренегати разом з сторожами кинули ся на галерію, замкнули двері і давай товчи дїтей без пощади налицями, нястукми, по лиці і по спині, а кінці викинули їх з галерії з порозбиваними носами та з синцями. І сему приглядали ся спокійно «русскі» матери зі своїми дїтьми, слухали та усміхали ся на крик та зойки катованої дїтвори. Ганьба вам кати без чести і без милосердя!

Дізнаємо ся, що перед в катованю нашої дїтвори вів гаспадін Свенцицький, б. голова «Друга».

— **Подяна.** Почасти в своїх а почасти в громадських справах мусім удатись до Львова. Ту зайшлим до Вп. посла Барвіньского, котрий з найбільшою щирістю заняв ся нашою мужицькою долею — не щадячи ні труду ні часу, а повадто за час нашого побуту удержував нас своїм коштом в готели. За Вашу щирість Вп. п. После, за Вашу готовість облегчити нашу гірку долю мужицьку складаєм Вам Вп. Пане прилюдну подяку і молим Бога, щоби кріпив Ваші сили на многі літа — для добра пригнетеного народу. На собі переконалим сл. що не голословно уступавсь за Вашою, Вп. п. После, щирістю для справи народної довгопільський духовний. — *Юра Соломійчук, Василь Бойчук, гуцули з Жабя.*

— **Зі Самбора.** Виділ бурси «Шкільної Помочи» в Самборі складає подяку Хвальній Дирекції руско-народного театру за даток з представленя в користь бурси в квоті 60 К; рівнож дякує щиро Вп. П. Т. Добродіям, що при закупнї білетів зложили наддаток в сумі 31 К. — Прийміть щиро-руське спаси-Біг. Від Виділу бурси «Шкільної Помочи» в Самборі 19. грудня 1901: о. М. Орточийский, председатель; Т. Віленьский, скарбник.

— **З галицького сойму.** Кравий маршалок розіслав вже до послів запросини на перше соймове засіданє дня 28. с. м., яке розпичне ся о 11. год. рано. Перед тим відбудуть ся два богослуженя: в архикатедральній церкві св. Юра о 9. год., а в латинській катедрі о 10. години. На дневнім порядку першого засіданя будуть межі пильним: бюджетова провізорія, верифікація вибору 110 послів, справи митові, громадскі оплати і ин. Вечером відбуде ся також засіданє. В понеділок дня 30. с. м. сойм буде відрочений. Карти вступу на соймові засіданя буде видавати соймова канцелярія (соймовий будинок і поверх) дня 27. межі 11—1 год. в полудне на І засіданє; а на дальші засіданя межі 6—7 год. вечером перед кожним засіданєм.

— **«Луше для Лустив Мьйсьцевух».** Така є напись на новій скринці, уміщеній на головній почті у Львові під боком самої Дирекції почт. Пане Директоре, чи се не значить, нарочно вставляти руску мову на посьміховиско? Чи в цілій Дирекції почт і телеграфів у Львові нема вже ніодного Русина, що умів би перекласти з польского на руске сі чотири слова: «Tyłko dla listów miejscowych?»

— **Майно «Академічної Громади»** перебрало вчера «Товариство ім. Шевченка» через своїх відпоручників пп. Еразма Бурачиньского і Гриця Гарматія. Зі сторони «Акад. Громади» була акад. Волод. Темницький, Йос. Чайковський і Осип Шухевич. По списаню протоколу відпоручники Тов. ім. Шевченка поки-що опечатали шафи і льокаль розв'язаного товариства, а книги протоколів і касові та ключі від льокалю забрали з собою.

— **З львівського університету.** При завтрішній іматрикуляції буде іматрикульованих 109 студентів філософії, 15 богословів, 16 медиків, а 262 правників — загалом о 220 менше як в попереднім році задля сецесії Русинів.

— **Переписка редакції.** Вп. О. І. П. в Дов. Справді, що Ваші два послідні листи пропали на почті, бо ми їх не одержали. Що-ж до Вашого жалю до нас, то треба також взяти на увагу, що заким хто «отвіт дасть» — нас сконфіскують. Тому мусите редакції полишити єї право,

яким она користує ся після найліпших інтенцій та в конечних случаях.

— **На фонд Академічної молодіжи** зложили в нашій Редакції: Вп. посол Барвіньский складку від руских послів (оголошену в 271. ч. «Руслана») 50 К, Вп. пп. Ф. П., В. Г., Й. Д., І. К. і О. Л. в Псека 6 К 30 с., п. Н. Н. зі Львова 36 с. Разом доси 141 К 82 с.

— **На книжочку вкладкову Товариства взаїмн. кредиту «Дністер» ч. 1800.** на фонд академічної молодіжи вилинули дня 16. грудня 1901. дальші жертви: п. Теофіль Грушкевич проф. гімн. Львів 20 К, п. О. Ясеничка, учиниця консерваторії у Відні «Для неустрашимих борців-козаків за Русь-Україну!» 10 К, др. Стахура Данило Самбір а) складку на вечерниціх Андрейських, б) дохід з буету 30 К 30 с., др. Антін Горбачевский Чортків складка: п. Ант. Лук. 10 К, п. Корнило Мандзій 4 К, п. Юстин Дзерович 4 К, п. Іван Сосенко 4 К, п. Денис Добромильский 2 К, п. Булик 1 К, разом 25 К, п. Сильвестер Голубовский Переганьско 6 К, о. Лев Левицький Баківці складка на комерсі в Бібрці 12 К 30 с., Хв. Читальня «Просьвіти» в Долині і громадяне 29 К 60 с., Хв. Читальня «Просьвіти» і громадяне в Шульганівці 26 К 02 с., п. Ів. Волошин укінч. богослов Шульганівка від себе 2 К, п. Савин Хомин 2 К, п. Ольга Хомин 2 К, п. Стефка Хомин 2 К, п. Іванна Леперт 1 К, разом 9 К, о. М. Зарицький, Доброкут 4 К, п. Роман Столярчук господар Томашівці, від селян: М. Табачук 1 К, Т. Сутайло 1 К, Кухар Столярчук Роман 1 К, Т. Каміньский 40 с., Яць Хемий 40 с., М. Коваль 40 с., Теодор Яців 80 с., п. Ізидоровичева 1 К, і 1 К безіженно («Боріть ся, Сини, голосом могучим кличемо до Вас, хоробрі козаки! Порвіте кайдани, сканьте ланцюхи, за нашу волю за славу народну, наші Соколи-академики!») 7 К, п. Ємиліян Куняцький рев. крав. Дир. скарбу Львів 10 К, др. Евгений Олесницький жертва зі Стрия: Каса задаткова в Стрию часть зисків 600 К, др. Евг. Олесницький 100 К, Н. Н. 200 К, п. Іван Вахнянин професор 10 К, п. н-ї Луція Вахнянин 10 К, п. Андрей Мосьондз 5 К, о. Юліян і Павлина Федусевичі 10 К, п. проф. Стефан Дубровский 10 К, п. Тома Красиньский 6 К 60 с., п. совітник Роман Сосновский 10 К, проф. Ігнатий Гошовский 10 К, о. Касян і Софія Петрушевичі 10 К, п. Іван Скислевич 10 К, Н. Н. 10 К, совітник І. Товарицький 5 К, п. Ник. Левандовский 6 К, п. н-ї Мария Лев 5 К, п. н-ї Мария Корінець 5 К, разом 1022 К 60 с., п. Виктор Сайкова Белз 10 К, о. Іван Кулицький Маркопіль 10 К, др. Малишевский лікар, Кульпарків 20 К, о. Климентий Базилевич Гологори 5 К, о. Т. Доманик Ольшаниця 10 К, о. Григорий Гойванович Яблонів 10 К, о. Збудовский Зубрець 8 К, о. Юстин Манастирський Голе 6 К, о. Йосиф Краснопер, Скорики зі складки 13 К 90 с., Громада Скорики 10 К, Демко Пошук 1 К, Йосиф Пошук 1 К, Дмитро Трач 1 К, Ник. Слободян 50 сот., Матвій Мельниковский 40 с., о. Іоан Стрільбицький, Рідгороде 20 К, о. Іоан Дорожницький Межириче 7 К, о. Теофіль Скобельский Жуків 20 К, о. Михайл Песикира Вілька мазов. 3 К, о. Зенон Крававич Несриба 20 К, о. Ст. Стисловский Ляцке вел. 5 К, о. Мих. Щирба Жерниця виж. 10 К, о. Павло Стукач Тісна 40 К, о. Константия Гукевич Добромиль 10 К, о. Ів. Негребецький Залісь, з допискою: «Що здїласте меншим — ми здїласте.» 10 К, о. Іоан Бакевич Лисняччі 4 К, о. Іполит Козловский Стрільче 20 К, п. Теофан Лукашевич Кальварія ад Бучач 10 К, п. Теодозия Казновска Озеряні, від: о. В. Целевича 1 К, п. Ем. Целевича 2 К, від себе 4 К, разом 7 К, п. А. Калужняцький Космирин 10 К, др. Кароль Давидович Перемишляни 10 К, п. Владимир Коростеньский Кропивник 10 К, др. Орест Литвиневич Товмач 20 К, п. Ігнатий і Евгения Дзеровичі Любачів 20 К, п. Вас. Гаврилів ц. к. контр. подат. Стара-сіл 5 К, п. Ємиліян Чирняньский Томашівці 10 К, п. Іоан Чирковский Корсів 4 К, п. Мечислав Авдиковский Княжолуки 4 К, п. Павло Скородиньский Долина 5 К, п. Волод. Шанковський Дрогобич 10 К, п. Теодозий Бачиньский ад. суд. Городенка 5 К, українсько-руська молодіж в Бучалі 41 К, 78 сот., о. В. Голянятий Шельнаки, складка парохіян 15 К, о. Ярослав Бачиньский Кошилівці 20 К, разом 1.680 К 51 с., по день 15. с. м. 14.386 К, 03 с. По день 16. с. м. загалом вилинуло 16.066 К 54 с.

Дня 17. грудня вилинули жертви: о. Іван Матвіяс, Яструбичі, з допискою: «Слава Апостолу правди і науки!» 5 К, др. Михайл Кочиркевич Ярослав 25 К, пп. Александра і Христина Матієвскі з Суходолу 2 К, Мисьо Ульваньский 40 с., Антонина Ульваньска 1 К, разом 3 К 40 с., Руский Кружок жіночий в Коломиї з забави на св. Андрия 34 К, о. Лев Левицький, Фитків від себе 10 К, Ярослав Гжицький 5 К («Щастя Боже, Борцям за правду» 15 К, п. Г. Брайфогель, властитель каварні у Львові 5 К, п. Елена Шатиньска з Городниці і п. Марта Попович тамже по 5 К, «І всьміхнеть ся Батько наш Тарас і батьківським серцем поблагословить своїх Синів за велику сьвяту справу. Честь і слава Вам Борці!» 10 К, п. Антін Окниш від Виділу Тов. «Зоря» Дрогобич 20 К, учениці шкіль наукового

вакладу п. Стшалковскої у Львові 20 К, п. Н. Н. від Н. Н. 200 К, о. Данило Таячківчак Закома-ре 3 К, п. Юліан Редька Львів 10 К, о. Александер Кадайський Грушка 50 К, п-ні Павлина Отто, Львів 4 К, пні Дорудякова жена адвокат Борщів 10 К, п-ні Калиновичева Потік зол. 2 К, др. Ла-гола за п. Ром. Типовницького Довголука 20 К, п. др. Salamon Heimberg in Drohobycz, з до-пискою: »Als Ausdruck meiner Sympatie für die um eine Idee kämpfende ruthenisch-Nationale Studentenschaft, übermache ich diesen beschei-denen Beitrag für die erwähnte Studentenschaft!« 50 К, о. Йосиф Балько Турилче 1) від женьско-го брацтва в Турилчу 20 К, 2) від мужеского брацтва в Турилчу 20 К, 3) від жіночого брацтва в Вербівці 20 К, від мужеского брацтва в Вер-бівці 20 К, разом 80 К, о. Теодор Турула в Увслі від себе 10 К, від читальні 10 К, разом 20 К, о. Діонизій Свиступ Оплуцко 10 К, Хв. Уряд парохіальний в Борках вел. складку з доп. »Боже помагай!« від пп.: Аделі Перепеливської 2 К, Теофілі Демчшини 2 К, Теодозії Демчи-шини 2 К, Б. Фуртака 1 К, П. Вибуса 1 К, А. Б. 2 К, Ю. Б. 2 К, Читальні »Просвіти, місто те-леграми 60 сот., і від парохіян 6 К 49 сот., ра-зом 19 К 09 с., п. Василь Іванський Долиннян від себе 4 К, від п. Дубского 2 К, разом 6 К, Вп. Інститутки Монастиря С. С. Василянко в Яворові жертвують свої малі вклади для запо-моги академиків 30 К, п. Евгения Цеглявська Перемиська 5 К, п. Олекса Пристай Журів склад-ка від селян: Дмитро Вульчин 1 К, Петро Ан-друхів 1 К, Федорків 1 К, Михайло Савчук 2 К, дрібні складки від 4 до 40 сот., 7 К 10 сот., разом 12 К, 10 с., з допискою:

»Разом руки си подаймо!
Разом в лютий бій ідім!
В злуці гайдамаків волю
Виборем собі як стій!«

п. Тарасо і Богданко Витвицькі в Гаврилівці,

»І ми виповняємо народний обовязок та скла-даємо хоч дрібний даток на жертвенник для Славних наших академиків 1 К, п. Йосиф Залед в Перегінську, складку о. В. Небиловець 20 К, п. Йосиф Іцкевич 10 К, п. Маврер 5 К, п. Йо-сиф Залед 5 К, п. Еміль Ціш 5 К, о. Літавер 5 К, о. Йосиф Дикий 2 К, п. Стеф. Процяк 2 К, п. М. Фішер 4 К, А. Б. 2 К, п. Йосиф Пйотров-ський 2 К, п. В. Ячшинець 50 сот., п-ні Небило-вець 3 К, п-ні Дика 2 К, п-ні Голубовска 2 К, п-ні Зальцова 2 К, п-на Ольга Сембратович 2 К, п-на Ольга Небиловець 1 К, п. Володимир Неби-ловець 1 К, і п. Йосиф Мох 2 К, разом 77 К 50 сот., о. Емилія Боберський Суходіл, складку: п. Іванна Боберска 4 К, о. Теофіл Задорецький 2 К, п. Анна Задорецька 2 К, і п. Софія Задорецька 1 К, разом 9 К; — разом 756 К 09 с., по день 16. с. м. вплинуло 16.066 К 54 с., всего приходу по день 17. с. м. 16.822 К 63 с.

Телеграми.

Відень, 20. грудня. Угорський президент мі-ністрів Сель прибув вчора пополудні до Відня.

Царгород, 20. грудня. Порта вислала своєму амбасадорови в Парижи, Мунір-Бейови власно-ручне письмо султана до бельгійського короля в справі акредитованя свого париского амбаса-дора яко турецкого посла в Бельгії. Дотеперішні пропозиції в тій мірі відкидала Бельгія, бо до-магала ся установленя осібно турецкого по-сольства виключно для Бельгії, позаяк Бельгія має при Порті осібногo посла.

Царгород, 20. грудня. Турецкі часописи зай-мають ся нині перший раз кретенською спра-вою і доносять для запевненя интересованих дер-

жав, що status quo на Креті і зверхність султа-на удержити ся і дальше.

Вешінгтон, 20. грудня. Як доносять деякі тутешні часописи, заходять обава, що незадовго вибухне війна між Венецуелою а Колумбією.

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сснїшна
Небувала, сензаційна програма!
від 16. до 31. грудня 1901.

При співучасті військової музики 80. п. п.

1) 15 медведів, 4 пси, 1 кінь. Найбільша тресура світа. 2) Дружина Hadji, Mohamed, 6 Ара-бів в невидимих продукциях. 3) Орлеанська ді-виця, найгарніший і найбільший образ (триває 15 минут) американського біоскопу. 4) Brothers Ceado, американські гімнастики на рухомій дра-бині. 5) Орхестра і режисограф. 6) Lerette зі своїм »мармурним псом Бен«, плястичні постаті. 7) Maryvan Duk, американська артистка в стрі-лянню. 8) The two Paulis, шпортовий акт на пло-щи Lawn-Tennis. 9) Les Donvells, інструмен-тальні віртуози. 10) Iza Fanchon, субретка.

Що дня о 8. год. вечером велике предста-влене. В неділю і свята два представлення. Що п'ятниці High-Life представлене. Білети вчасні-ше можна замовляти і набути в конторі Пальона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

* Читайте!! *

— На Боже деревце постарало ся »Руске педа-гогічне Товариство« для наших діточок о прав-дві королівські дари: »Ах, яке хороше!« Велика книжочка ч. 99. з арвстично виконаними, ко-льорованими ілюстраціями (ціна 2 кор.) запі-знає дитину з урядженем мешкань, селом, мі-стом, горами, морем, паровими і електричними зелізницями, тунелями і віадуктами, самохода-ми і колесницями (біциклами), кухонними зна-рядями, домашнім зв'єрем і дробом, дичиною наших лісів і екзотичних, городиною і цві-тами, міськими і сільськими типами, війском рі-жних держав, найхарактеристичнішим пла-цтвом і діточими забавками. Скільки приємно-сти і пожитку для дитини містить ся в сій книжці! Навіть на сільській закутні оно може виробити собі своє понятє про шаровий світ та зацікавити ся до него. — Немешє гарною і псжиточною є книжка ч. 98. »Приятелі дітвій!«, (ціна 1 кор. 20 сот.), в якій зображені всі до-машні зв'єрята, а при тім заміщено коло 50 до-бірних віршів, казок, загадок та пісень. Між ілюстраціями є також побутові образки, як »молочарка везе молоко«, »мисливий полює на зайця«, »польованє на перепелиці«, »виправа в Альпи«, »повіз запряжений козами«, »як пасуть вівці«, »як стрижуть вівці«, »як орють волами«, »як доють корову«. Дещо з того буде повинно для дітвій вихованих в місті, дещо заінтересеє знов дітвій, вихованих на селі. Між поезіями, крім віршів повсюдових ілюстрацій, находять ся там цінні річи, як »Журба«, »Веснянки«, »Осел і віл«, »Гей, бики!«, »Сиротина«, »До пра-ці« і др.

Ч. 100. »Для розривки« (ціна 1 К 20 с.), як і всі книжки, оправлена в тверду текстуру, при-крашена прегарною ілюстрацією. Як вже вка-зує заголовок, книжочка подає всілякі картини з життя дітвій і допомагає тим самим чемним дітям придумувати собі різновродні і чемні за-бави. І так бачимо тм: »Подорож в спальнім вагоні« (дівчинка спить в кошику), »Оборона пе-ред двими зв'єрами« (хлопчик ховає ся до ко-ша перед котиками), »Відкрите нової ріки«, »По-пас в лісі«, »Привержаний на горячій уникву« (дівчинка зловила котика, який хотів задушити пташку), »Від навасти, не пропасти« (діти боро-нять ся від гусів), »Огородничка«, »На проход-і«, »Над ставком«, »Маленькі свинки«, »Вірний песик«, »Забава з котиками«, »Прачка«, »Неді-гравий концерт«, »Пес-весельчак між поважни-ми дітьми«, »Ябвятко першай раз на паші«, »Страшний гратуч«, »Діти і бузько«, »Загадочна печера«, »Кермленє крїликів«, »Цікава трійка«, »Ізда на козонці«, »Коло керниць«, »В далекий світ«. В сій книжочці заміщені вже поважні-ші поезійки, як »Воскреси Боже!«, »Зрадник«, »Нива«, »До молоджи«, »Псалом LXVII«, а даль-ше загадки, байки і дуже багато вдатних, весе-лих віршків до ілюстрацій.

Ч. 96. »Дітвора« (ціна 1 К), книжочка в гарній оправі з незмірим багатством ілюстрацій без тексту, є там: церков, водний млин, лілія,

канарок в клітці, качка з каченятами на воді, сльиваючі коси, щигли, гвоздик, румянок, вуд-вуд, медвідь з молодими, рицарський замок, си-ногорявці, вітровий млин, корабель, жаба, адмірал-мотиль, паперяне орло, кінь на бігунах, фана, стрільба і шабля, кітка з котятами, фіялки, пи-санки, порічки, синій метелик, яйці, пчола, ви-вірки, веселі кози, бузько в гнізді, ящірка, пава, труба, сажант, верблюд в пустині, малва, слив-ки, лис, льви шукаючі добочи, підкова, сестра, коробець, бубен, черешні, рожка, кінь і лошак, зважок, овочі, кровка, лопата, сокира, кури з убрчатами, плуг, ковч з возом, редька, товар при напою, ара, какаду, блават, левкоя, словь, кор-сеп, мак, молоток і кліщі, шкільна юрба, гуска з гусенятами, парасоль і паличка, »правдива« стрільба і палаш, пес-сторож, суниця, олень з родиною, моримухи, виноград, баран і вівця, ту-липан. Таке багатство ріжних і вірно зображених предметів вистанє для дітвини на довго для за-бави і науки.

Ч. 97. »Зв'єрята домашні« (ціна 80 сот.) в мзлім форматі і розкішній оправі подає в пере-пихом викінчені ілюстрації домашних зв'єрят, а поміж се велике багатство віршів. Подамо лиш заголовки деяких, щоби бодай в приближеню дати понятє про багатий зміст сеї скарбниці віршків для дітвій. І так є там: »Родичам на новий рік«, »Пісенька«, »Загадки«, »Свиня під дубом«, »Сльіванка дівчинки«, »Мамі на ім'яни-ни«, »Пісня погонича«, »Сльіванка про коника«, »Мамі на новий рік«, »Лисиця і осел«, »Сестри на ім'янини«, »Вовк та ягня«, »Родичам на ім'я-нини«, »Таткові на ім'янини«, »Пава і голуб« і ще багато загадок та неазваних віршів.

Ч. 94. »Друга книжочка для малих діточ« (ціна 20 сот.) зложила Евгения Ярошинська з оповідань: »Хліб насущний«, »Найбільший скарб«, »Нагороджена милостиня«, »Коралі« і »Талька«. Повні два аркуші друку доброго змісту за 10 кр!

Ч. 93. »Серед цвітів« фантастична комедія для дітвій в 2 діях з танцями і сльівами (ціна 16 сот.) перевела з російської мови Клявдия Лукашевич. Ся интересна книжочка обіймає також повні два аркуші друку і коштує сказочну ціну 8 кр!

Щира дяка належить ся »Педагогічному Товариству« зі сторони родичів. Хто дбає про душевний та умсловий розвій своїх дітвій, щоби в них завчасу розбудити охоту та цікавість до книжки, сей певно удасть ся чи до Тов. ім. Шевчєска, ул. Чарнецького 26. чи до Ставроп-ійської книгарні ул. Руска 3., щоби зробити при-ємність своїм дітям на св. Николая, та на Рі-здво. Нехай довгі зимові вечери дітвора зужи-ває з користю для себе, нехай з зараня вчить ся цінити і любити руску книжку, розширює свій світогляд та вправляє пам'ять ввучуванем віршків. Видаток малий, а користь і приємність величезна. Тому не лїнуйте ся замовляти, рускі родичі, бо се. Николай вже ось-ось прийде між дітвору. Нехайже і про ваші потішки не забуде та принесе їм розумні і корисні дарунки!..

Вийшли ліричні поезії
Василя Пачовского.
Книжка перша
під заг.
Розсипані перли
9 аркушів друку малої 8-ки на веліно-вім папері.
Ціна брош. 1 кор. 60 сот.
оправ. 2 кор.
З пересилкою о 50 сот. більше за ре-ком. посилки. Дістати можна в обох руских книгарнях у Львові. — Найскор-ше наступить висилка, як гроші прий-дуть на адресу: Володимир Старосоль-ський у Львові, ул. Личаківска ч. 27.

Дешевим і гарним дарунком
при всяких нагодах,
яко гарна прикраса комнат і
Картини: Верещагіна, Шевченко в домо-вині і Сластьона, Шевченкова могила.
Можна дістати через адміністрацію »Руслана« з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

„ТОВАРИШ“
ілюстрований календар
на 1902. рік.
Ціна 1 кор. без пересилки поштової; з пересил-кою о 10 сот. більше.
Замовляти у Сеня Горука у Львові, площа Домбровекого ч. 1.

Лекції або писарки шукаю-будь зараз. — Стефан М. студ. П р. прав. Львів, Траугу-та 17А, I поверх.